

BI TEATER

3

PROJEKT
MLADIH
GLEDALIŠKIH
USTVARJALCEV

KULTURNICA LGL
ŽIDOVSKA STEZA 1
LJUBLJANA

2015

RAZVOJ NOVIH PRISTOPOV IN TEHNOLOGIJ UPRIZARJANJA

UROŠ KORENČAN /
DIREKTOR LUTKOVNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANA

Pred nami je tretja programska izdaja BiTeatra, gledališkega, družbeno odgovornega projekta v produkciji Lutkovnega gledališča Ljubljana. Začeli smo ga leta 2013 na pobudo skupine mladih gledaliških ustvarjalcev, ki ni imela možnosti za delo in uveljavljanje na slovenskih gledaliških odrih. Takrat je bila to nuja, projekt naj bi pomagal pri reševanju stanja, ki ga lahko poimenujemo »institucionalna nepretočnost«, ta pa je večinoma pogojena tudi z majhnostjo slovenskega prostora.

Med cilji projekta lahko omenimo vsaj tri: prvi je bil pomoč novi generaciji ustvarjalcev pri prodiranju v institucije, drugi cilj našega gledališča v projektu je bil razvoj novih pristopov in tehnologij uprizarjanja (tudi lutkarskih), hkrati pa smo želeli prispevati tudi k oživitvi Židovske ulice.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da so se razmere v zvezi s prvim ciljem projekta začele spreminjati. Imena ustvarjalcev, ki so prvi dve leti ustvarjali v BiTeatru, vse pogosteje vidujemo zapisana v programih različnih gledališč; težko bi rekli, da po zaslugi BiTeatra, vsekakor pa jim je delo pri nas ustvarjalno zapolnilo obdobje čakanja, jih vsaj malo »obrusilo« in jim dalo tudi »kruto izkušnjo« sodelovanja z ustrojem javnega sektorja. Gre za prodorno generacijo in ugotovimo lahko, da tudi nekateri od avtorjev, ki bodo pri nas delali v letošnjem letu, že uspešno ustvarjajo naokrog ter da nam je uspelo v projekt vključiti res velik delež teh mladih. V prejšnjem letu je ljubljanska SNG Drama začela z Laboratorijem, ki je še dodatno obogatil možnosti prodora mladih.

Glede drugega cilja smo lahko manj zadovoljni. V okviru idejnih predlog za projekte BiTeatra so redko nastajale pobude v smeri raziskovanja registrov gledališkega medija, če bi že morali opredeljevati forme, ki so se razvile skozi program ti dve leti, je šlo predvsem za poskuse v smeri komornega dramskega gledališča (z redkimi izjemami). To, kar smo predvsem pogrešali, pa so bile idejne pobude v smeri gledališča objekta ali lutkarstva.

Najslabše smo se odrezali pri tretjem cilju – oživljanju Židovske ulice. Ko nam je končno uspelo ujeti ritem s programom sosednjega lokala BiKoFe, je ta ugasnil.

Iz zgoraj navedenih ugotovitev izhajajo same po sebi potrebne usmeritve BiTeatra za naprej – potrebne bodo spremembe in napovedujemo jih že za program v letu 2016. Do takrat pa vas vabimo, da se skupaj z nami prepustite presenečenjem in mladostni energiji, ki se nam predstavljajo v okviru BiTeatra 2015.

24 UR

REŽIJA **MATEJA KOKOL**

DRAMATURGIJA IN KOSTUMOGRAFIJA **LARISA JAVERNIK**

SCENOGRAFIJA IN OBLIKOVANJE SVETLOBE **KARIN ROŽMAN**

ZVOK IN GIBALNA PODOBA **SZ3**

IGRA **ANA URBANC**

PREMIERA **20. FEBRUARJA 2015**

Dan ima 24 ur. Dan ima 1440 minut. Dan ima 86.400 sekund. V teh urah in sekundah se dvema ali enemu ali pa več ljudem zgodi veliko stvari. Grdih in lepih, resnih in šaljivih, poštenih in nepoštenih. Dan je tekma s časom. Dan je tekma s samim sabo. 24 ur je boj s poplavami informacij. Projekt raziskuje perspektivo ženske, ki je hkrati vpeta v svojo notranjo pokrajino in v zunanji sistem. Ta jo konstantno sili, da prevprašuje sebe, svoje vrednote, stališča in misli, ki jih ogroža brezčutni, potrošniški svet, ki je izgubil empatijo do sočloveka.

Mateja Kokol (1990) je rojena v Mariboru. Po končani Prvi gimnaziji Maribor se je vpisala na AGRFT – smer gledališka režija. Dodiplomski študij je zaključila leta 2014 z diplomsko predstavo *Stoli*, ki je gostovala na različnih mednarodnih gledaliških festivalih (Rusija, Slovaška, Mehika ...) in tam prejela številne nagrade, med drugim tudi za mlado perspektivno režiserko, ki jo je na sanktpeterburškem gledališkem festivalu ArtOkraina podelil Art Center Most. Njeno režijo za predstavo *Stoli* so z akademjsko Prešernovo nagrado nagradili tudi doma. Ustvarja in deluje tako v domačih gledaliških produkcijah (*Apokaliptična mesečina* v koprodukciji Gleja, Lutkovnega gledališča Maribor in Pekinpaha) kot v tujini (Tenerife, Španija). Trenutno je študentka magistrskega študija gledališke režije na AGRFT.

Larisa Javernik je magistrska študentka primerjalne književnosti in literarne teorije. Rojena je bila v Mariboru, odraščala v Radljah, študirala v Ljubljani, se izgubila na Irskem in ponovno našla v Pragi. Piše literarne kritike in prispevke za različne literarne revije in spletne portale (Literatura, Mentor, Koridor). Še posebej se posveča otroški in mladinski književnosti. Sodelovala je na pesniških delavnica Inštituta Iriu. Občasno bere svojo poezijo na literarnih večerih po Ljubljani.

Karin Rožman (1984) je rojena v Brežicah. Končala je Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, študirala na Fakulteti za arhitekturo in jo zaključila leta 2010 z diplomskim delom *Arhitektura igre – Novo gledališče na južnem trgu* v Ljubljani. V letu 2011 je končala magistrski študij na Fakulteti za arhitekturo. Že med študijem je sodelovala z različnimi arhitekturnimi

biroji, bila je zaposlena v Cankarjevem domu, Gorenju, na Fakulteti za arhitekturo, vodila je tečaje, pripravljala razstave ... Od leta 2009 dela v arhitekturnem biroju PlanB kot vodja projektov od zasnove do izgradnje. Med študijem je začela sodelovati s študenti AGRFT.

Ana Urbanc je rojena in vzgojena v Ljubljani. Nesojena etnologinja in kulturna antropologinja. Ljubiteljica živali. Ljubiteljica ljudi, ki sevajo lepoto. Ljubiteljica teatra, sploh če je sama del njega. AGRFT-jevka na pragu svobode. Dolžnica magistrske naloge. Obogatena s Severjevo, Prešernovo in Borštnikovo nagrado. Diplomirala s produkcijo *Stoli*, ki so jo ponesli od Rusije do Mehike. Bogatila svoje izkušnje v Prešernovem gledališču Kranj (*Mrtvec pride po ljubico*, režija Jernej Lorenci), SiTi teatru (*Mame*, režija Tijana Zinajić), BiTeatru (*Boj v požiralniku*, režija Andrej Jus), Gledališču Glej (*Po spletu okoliščin*, režija Nina Šorak), Mini teatru (*Tristan in Izolda*, režija Zoltan Balazs) ...

SZ3 je dramaturški performativni improvizacijski "documentary/techno/worship/interface" dvojec, prihaja s Ptuja, živi v Ljubljani, dela doma. Širši javnosti se je prvič predstavil z javno vajo iz polprodukcije, s krstno uprizoritvijo dela *Etuda za Slavoj Zizek trio*, v okviru TASK festivala, aprila 2014. V letu 2015 se je namenil preizkušati možnosti za izpopolnitev uporabnosti lastnih in prevzetih metod spodbujanja ustvarjalnega procesa v polju sodobne (uprizoritvene) umetnosti. Trenutno je skočil v gledališko z osredotočenostjo na gib, glas in zvok.

PELJI ME V RAJ!

REŽIJA ZORAN PETROVIČ

DRAMATURGIJA UROŠ KAURIN

SCENOGRAFIJA IN KOSTUMOGRAFIJA AJDA PRIMOŽIČ

IGRATA MARUŠA MAJER IN ROK KRAVANJA

KOPRODUKCIJA LGL IN KUD MOMENT

PREMIERA 8. MAJA 2015

Kaj je sreča? Kje jo najdem? S kom jo bom iskal? Česa me je strah? Česa se sramujem? Kaj mi gre na živce? Kaj me veseli? Kaj me zadovoljuje? Kaj me vzburja? Kdo so moji prijatelji? Imaš raje pivo ali špricer? Zakaj ješ meso? Zakaj ne pride-luješ svoje zelenjave? Kako/Kakšnega me vidiš? Zakaj se ne sprejemam takšnega, kot sem? Kaj me moti? Kaj bi spremenil? Zakaj me ne pustite pri miru? Je smeh res pol zdravja? Kako dolgo moram vaditi nasmešek, da bo prepričljiv? Potrebujem prijatelja? Kako bi spremenil družbeno ureditev? Kako bi spremenil svet? Zakaj bi ga sploh spreminjal? Zakaj nimam hiše z vrtom? Zakaj gledam pornografijo? Zakaj jo gledam na skrivaj? Zakaj so porniči tudi v času nedeljskega kosila? Kdo so moji prijatelji? Kdo je pravi prijatelj? Sem jaz? Ali res spoznaš pravega prijatelja šele v sili? Če bi me resnično poznal, če bi poznal vse moje skrivnosti, bi bil še vedno moj prijatelj? Bi me sprejemal takšnega, kot sem? Bi jaz tebe? Potrebuješ objem?

Zoran Petrovič (1980) je absolvent režije na gledališki akademiji DAMU v Pragi, smer alternativno in lutkovno gledališče. Po predhodni izobrazbi je fizik in računalničar. Vodi društvo, ki se ukvarja z razvojem neodvisnega gledališča Moment in Mednarodni festival neodvisnega gledališča Prestopi/Crossings. V zadnjih letih so ga večkrat premamile možnosti gledališča z lutko, sicer pa sta predmet njegovega zanimanja gledališče v čim širšem pomenu te besede in prožnost njegovih omejitvev.

Uroš Kaurin (1985) je rojen v Mariboru. Je ustanovni član Momenta. Leta 2009 je diplomiral na AGRFT kot igralec. Študiral je tudi na SNDO v Amsterdamu. Od 2009 je zaposlen v Slovenskem mladinskem gledališču. To je njegova prva uradna dramaturgija. Delal je že z marsikom, marsikdo ga tudi pozna. Do gledališče goji načelno skepso in načelno ljubezen. Ne verjame v work-in-progress predstave. In misli, da je predstava pomembnejša od procesa. Predvsem pa verjame v ekipo, kot je ta.

Ajda Primožič (1986) je scenografinja, ki v svojem delu povezuje različna polja vizualnih umetnosti. Diplomirala je na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani ter že med študijem sodelovala z AGRFT in različnimi slovenskimi gledališči. Med drugimi je kot asistentka

sodelovala z Aleksandrom Deničem pri uprizoritvi *Še vedno vihar* (SNG Drama Ljubljana in SSG Trst) in *Striček Vanja* (SSG Trst) ter z Jasno Vastl pri *Prouhudo* (LGL). Samostojno pa je delala pri predstavah *Plemena* (SSG Trst), *Žaba Greta* (LG Maribor), *V prelomu* (E.P.I. center), *Boj v požiralniku* (BiTeater), *Vilinček z lune* in *Zlata ptica* (Šentjakobsko gledališče). V zadnjem času se je specializirala v reciklaži scenografskih elementov in njihovo transformacijo v drugo okolje.

Maruša Majer (1985) je diplomirana komparativistka in skoraj diplomirana igralka. Od začetka leta 2014 deluje kot samozaposlena v kulturi in sodeluje z več institucionalnimi in neinstitucionalnimi slovenskimi gledališči (Mini teater Ljubljana, Anton Podbevšek Teater, Lutkovno gledališče Ljubljana, Gledališče Glej ...). V BiTeatru sodeluje redno in rada. Leta 2013 je prejela nagrado za najboljšo igralko na 20. mednarodnem festivalu otroškega gledališča v Subotici za vlogo v *Zvezdici Zaspanski* (Mini teater).

Rok Kravanja (1983) se je rodil v Kranju. Zaključil je študij na Pedagoški fakulteti v Mariboru in študij igre na AGRFT pod mentorstvom Jožice Avbelj in Jerneja Lorencija. Med študijem je obiskoval Laboratorij za sodobne scenske umetnosti pri Vii Negativi pod vodstvom režiserja Bojana Jablanovca. V tem okviru je pripravil tudi prvi samostojni performans *Bremza*, nastopil pa je tudi v performansu *In tako dalje in tako naprej*, ki je nastal kot plod mednarodnega sodelovanja Vie Negative in finske skupine Oblivia. Sodeluje tako v institucionalnih produkcijah kot zunaj njih (SNG Drama Ljubljana, Mestno gledališče ljubljansko, Gledališče Glej in BiTeater v okviru Lutkovnega gledališča Ljubljana).

EDUARDO PAVLOVSKY: POTESTAD

REŽIJA MILAN GOLOB
DRAMATURGIJA ROK ANDRES
IGRA VID KLEMENC

PREMIERA 5. JUNIJA 2015

•

Drama, ki jo je leta 1987 napisal argentinski dramatik in psiholog Eduardo Pavlovsky, z ostrino slika grozote, izginotja in druge zločine, ki jih je Argentina preživela med diktaturami preteklega stoletja. Osrednji lik je zdravnik, ki počasi izgublja um in izpoveduje svoje izkušnje, jih predeluje in preizprašuje. Uprizoritveni koncept umešča dramo v slovensko okolje, ki je zasičeno s travmami druge polovice 20. stoletja, saj je potrebno zavedanje (na tak način tudi piše Pavlovsky), da je gledališče terapevtski prostor. Posledice represije, ki jih kot rak rano naroda čutimo danes, so posledice psihičnega nasilja, ki pusti daljnosežne posledice v človekovi zavesti, njegovem odnosu do sveta, sebe in družine. Soočenje s travmo, ki je za vedno zaznamovala generacije ljudi na obeh straneh, je neizbrisno znamenje, ki se prenaša naprej in danes še vedno živi. Kdo torej lahko preseka gordijski vozle? Tudi blazni zdravnik ne da točnega odgovora. Vse, kar stori, je, da odpira rane in preizprašuje vsakega posameznika.

Milan Golob (1980) je po končanem študiju ekonomije vpisal študij gledališke in radijske režije na AGRFT. Leta 2014 je diplomiral v letniku Matjaža Zupančiča in Borisa Ostana z diplomsko predstavo *Zadet pravi čas* Davida Ivesa. Kot asistent režije je sodeloval z različnimi gledališkimi hišami, režiral v amaterskih gledališčih, v letu 2015 pripravlja uprizoritev *Škofjeloškega pasijona*.

Rok Andres (1989) je leta 2014 diplomiral na oddelku za dramaturgijo AGRFT. Kot asistent in dramaturg je deloval pri uprizoritvah v SNG Drama Ljubljana, Mestnem gledališču ljubljanskem, SNG Drama Maribor, Prešernovem gledališču Kranj, redno piše tudi strokovna besedila za gledališke liste in druge publikacije.

Vid Klemenc (1981) se je rodil na Jesenicah. Sledil je očetovim stopinjam in se pridružil igralski skupini v Gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah. Na AGRFT je diplomiral leta 2012 v letniku Matjaža Zupančiča in Borisa Ostana z diplomskima uprizoritvama *Potohodec* Daneta Zajca in *Zadet pravi čas* Davida Ivesa. V času študija je prejel štiri študentske nagrade zlatolaska, in sicer za najboljšo moško vlogo v predstavah M. Zupančič: *Hodnik*, Evripid: *Alkestida* in D. Zajc: *Potohodec* ter za najboljšo igrano vlogo v diplomskem filmu Milana Urbajsa *Pobeg*. Po končanem študiju je bil dve leti zaposlen v Slovenskem ljudskem gledališču Celje. Sodeloval je tudi z Mestnim gledališčem ljubljanskim, z zavodom Imaginarni, z zavodom Margareta Schwarzwald, z Gledališčem Glej, z Lutkovnim gledališčem Ljubljana in Bunkerjem. V Gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah je režiral igrani recital *Železarska lirika*. Sedaj ustvarja kot samozaposleni v kulturi.

ROŽE ZLA EROTIČNA DRAMA

AVTORSKI PROJEKT
PO PESMIH CHARLESA BAUDELAIRA

REŽIJA **JAŠA KOCELI**
KOSTUMOGRAFIJA **BRANKA PAVLIČ**
SCENOGRAFIJA **DARJAN MIHAJLOVIĆ CERAR**
AVTOR GLASBE **MIHA PETRIC**
IGRATA **VESNA KUZMIČ** IN **TINA GUNZEK**

*V Rožah zla bomo raziskovali ustvarjanje posebne čutne atmosfere med igralcem in gledalci. Iskali bomo odgovor na preprosto vprašanje: kako vznemiriti in vzburiti čute in domišljijo občinstva v intimnem ambientu v stiku z dvema igralkama? Za vsebinski okvir in besedilno podlago jemljemo znamenito pesniško zbirko Charlesa Baudelaira *Rože zla* iz leta 1857, ki se navezuje na teme dekadence in erotike. Kakšne so skrite želje gledalca, povezane z njegovo intimo, naslado in potencialnim voajerizmom? Kje je meja med umetniškim doživljanjem in erotičnim doživetjem? Koliko gole kože je ravno dovolj, da domišljija odplava?*

Jaša Koceli (1984) je nase opozoril z dvema avtorskima predstavama v Mestnem gledališču ljubljanskem, *Café Dada* leta 2013 in *Do zadnjega diha: Zdaj* leta 2014. Na profesionalnem odru je debitiral leta 2013 v Gledališču Glej z avtorsko predstavo po delih pesnika Mirana Jarca *Ni obale ni*. V letu 2014 je kot Glejev rezident s številnimi sodelavci ustvarjal mednarodni projekt *Nemo mesto*, gledališko trilogijo o evropski mladini in urbani kulturi. Trenutno pripravlja *Dogodek v mestu Gogi* v Anton Podbevšek Teatru in uprizoritev v SNG Opera in balet Ljubljana.

Kostumografinja **Branka Pavlič** je dobitnica študentske Prešernove nagrade za izjemne študijske dosežke za leto 2013 ter Borštnikove nagrade za kolektivno stvaritev za predstavo *Vaje za tesnobo* v produkciji SSG Trst. Že na akademiji je začela samostojno ustvarjati v profesionalnih gledaliških produkcijah, doslej je kostume oblikovala v devetih slovenskih gledališčih. Že nekaj let uspešno sodeluje z Jašo Kocelijem in drugimi predstavniki vidne generacije mladih režiserjev, kot sta Marko Čeh in Nejc Gazvoda.

Darjan Mihajlović Cerar se od leta 2011 profesionalno ukvarja s scenografijo. Je stalni sodelavec Jaše Kocelija pri vseh njegovih gledaliških projektih. Več predstav je naredil tudi z režiserjem Jernejem Kobalom. Kot scenograf je deloval v Mestnem gledališču ljubljanskem, SNG Drama Ljubljana, Gledališču Ptuj, SSG Trst in Gledališču Glej. Med vidnejše projekte spadata oblikovanje celostne grafične podobe za Mini teater in scenografija pri predstavi *Samba lantana* v režiji Barbare Hieng Samobor (april 2014).

PREMIERA **16. OKTOBRA 2015**

Miha Petric je kitarist in skladatelj iz Ljubljane. Svoj ustvarjalni pečat pušča v jazz rock fusion skupini Moonlight Sky, s katero je izdal tri albume, ter v mnogih drugih skupinah in sestavih. Kot avtor glasbe in instrumentalist sodeluje pri številnih gledaliških in filmskih projektih. Z Jašo Kocelijem sodeluje pri vseh njegovih predstavah od leta 2011. Sodeloval je tudi z drugimi režiserji (Vito Taufer, Jernej Kobal, Janez Pipan, Barbara Hieng Samobor, Ivica Buljan, Jure Breceljnik, Boris Bezič idr.)

Vesna Kuzmič (1987) je študij igre na AGRFT začela leta 2009 pod mentorstvom Jožice Avbelj in Jerneja Lorencija. Takoj po diplomu je leta 2013 vpisala še magistrski študij iz umetniške besede pri prof. Alešu Valiču. Junija 2014 je bila sprejeta na ugledno poletno gledališko šolo STD v Moskvi in nato v gledališču Obraztsov odigrala predstavo N. Ostrovskega *Kako se je kalilo jeklo*. Nastopila je tudi kot Izolda v predstavi *Tristan in Izolda* (Mini teater & Madalype), ki se je leta 2012 uvrstila v tekmovalni program Borštnikovega srečanja.

Tina Gunzek se je rodila v Celju, kjer se je šolala vse do svojega vpisa na AGRFT. Leta 2012 je diplomirala iz dramske igre in umetniške besede pri profesorju Branetu Šturbeju. Po končanem študiju je kot igralka sodelovala v predstavah Mestnega gledališča ljubljanskega, SNG Drama Ljubljana, SiTi Teatra BTC, Ex-ponta, Slovenskega ljudskega gledališča Celje, Cankarjevega doma in Slovenskega stalnega gledališča Trst. Za vlogo Dekleta v predstavi *Vaje za tesnobo* (SSG Trst) je leta 2013 prejela Borštnikovo nagrado za mlado igralko.

SNOFOR

KONCEPT IN REŽIJA **AJDA VALCL**
DRAMATURGIJA **SIMONA HAMER**
SCENOGRAFIJA **DANI MODREJ**
IGRA: **NIK ŠKRLEC**

PREMIERA **11. DECEMBRA 2015**

Predstava *Snofor* je raziskovalni avtorski projekt njenih ustvarjalcev. Koncept je zasnovala režiserka, material, izhodišča in odrski postopki uprizoritve pa bodo nastajali kot produkt kreativnega sodelovanja vseh udeleženih avtorjev. Delovno ime *Snofor* v njunih okrajšavah povezuje dve besedi – snov in forma –, ki sta pri tem eksperimentalnem projektu glavni predmet raziskovanja. Izhodiščno vprašanje soodvisnosti snovi in forme se je porodilo iz večkrat izpostavljene Beckettove trditve, da je »vsebina *neločljivo* povezana s formo« in da »določenega pomena ne moremo izraziti nikakor drugače kot na točno določen (in noben drug) način«. Predstava je niz krajših »ponavljajočih se« prizorov, ki vsi po vrsti skušajo izraziti isto sporočilo, vendar skozi drugačen uprizoritveni material. Pri tem se bomo poskušali izogniti »vajam v slogu«, kjer bi preigravali znane obrazce različnih gledaliških praks, in iskati nove povezave prostorsko-časovnih, dramaturških in igralskih sredstev.

Ajda Valcl (1981) je gledališka in radijska režiserka, ki je na AGRFT diplomirala leta 2006. Poleg gledaliških režij v Gledališču Glej, SLG Celje, LGL, LG Maribor, SNG Drama Ljubljana in SNG Nova Gorica je v tem času ustvarila tudi več radijskih projektov, kot soavtorica pa je sodelovala pri različnih dramaturgijah in radijskih priredbah. Kot mentorica je sodelovala tudi na delavnicah dramskega pisanja (Preglej, Teden slovenske drame) ter gledaliških delavnicah za mladino.

Simona Hamer (1984), dramaturginja in dramatičarka, je z različnimi režiserji v več slovenskih gledališčih soustvarila naslednje predstave: *Nisi pozabila, samo ne spomniš se več*, *V.E.M.*, *Sobica na vrhu stopnišča*, *Šajning*, *Brez*, *zgodba o nekem slastnem truplu ali gostija ali kako so se roman abramovič, lik janša, štiriindvajsetletna julia kristeva, simona semenič in inicialki z. i. znašli v oblaku tobačnega dima*, *Kladivo ali pinceta?* (dramaturška osmišljanja), *Hotel Splendid*, *Zajtrk*, *Marlene Dietrich*, *Robinson*, *Hozana tekočemu računu*, *Prosto po Prešernu*, *Po Magrittu*, *Nisem*, *Emil in detektivi*, *George Kaplan*, *Evropa ...* in napisala več dramskih tekstov (*Taubeka*, *Tik-tak*, *I-z-š-t-e-v-a-n-k-e*).

Nik Škrlec (1992) je absolvent dramske igre na AGRFT, njegov letnik je za zaključni produkciji (Simona Semenič: *1981 in Zdaj letim!*) prejel akademjsko Prešernovo nagrado, s predstavo *1981* pa tudi zmagal na mednarodnem festivalu akademij Scene Amadeo v Zagrebu. Sodeluje z različnimi gledališči (Gledališče Glej, Mestno gledališče ljubljansko, Lutkovno gledališče Ljubljana, SNG Drama, Anton Podbevšek Teater) in drugimi kulturnimi ustanovami, poleg tega pa poskuša gledališče raziskovati tudi z različnim samostojnim udejstvovanjem.

Danijel Modrej (1983) je leta 2012 diplomiral na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani. Leta 2007 se je pod mentorstvom Mete Hočevar začel resneje zanimati za področje scenografije. Od takrat se je zvrstilo kar nekaj gledaliških in filmskih projektov, pri katerih je sodeloval. Kot scenograf je soustvarjal z Markom Čehom, Yulio Roschino, Niko Melink, Evo Nino Lampič, Andrejem Jusom, Rokom Bičkom, Blažem Završnikom, Marušo Kink in drugimi. Rdeča nit, ki bi najbolje orisala njegov odnos do gledališkega prostora, sta praznina in naš odnos do nje.

x
x

LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA

KREKOV TRG 2
1000 LJUBLJANA

Blagajna in knjigarna Zvezdica Zaspanka na Krekovem trgu 2 je odprta vsak dan od 9. do 19. ure, v soboto do 13. ure in uro pred predstavo. Uro pred predstavo je odprta tudi blagajna v Kulturnici LGL na Židovski stezi 1.

SPLETNA PRODAJA VSTOPNIC www.lgl.si
INFORMACIJE **080 2004 / 01 3000 982**

twitter.com/Lutkovno
www.facebook.com/BiTeater

*Lutkovno gledališče Ljubljana
sofinancirata Ministrstvo za kulturo
in Mestna občina Ljubljana –
Oddelek za kulturo*

Pokrovitelja

Medijska pokrovitelja

IZDALO **LUTKOVNO GLEDALIŠČE LJUBLJANA**
ZANJ **UROŠ KORENČAN**
UREDNIKA **PETRA ŠKOFIC**
LEKTORICA **IRENA ANDROJNA MENCINGER**
OBLIKOVANJE **AJDA SCHMIDT**
TISK **TISK ŽNIDARIČ**
NAKLADA **300**

2015

24 UR 20. 2. 2015

PELJI ME V RAJ! 8. 5. 2015

EDUARDO PAVLOVSKY: POTESTAD 5. 6. 2015

ROŽE ZLA 16. 10. 2015

SNOFOR 11. 12. 2015